

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2001/45 Mo.T

in de klacht nr. 010.01

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen

hierna te noemen 'de tussenpersoon'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht alsmede van het daartegen door de tussenpersoon gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Via de tussenpersoon is bij een verzekeraar het wagenpark van een taxibedrijf verzekerd. Op 11 augustus 2000 heeft de tussenpersoon aan het taxibedrijf bericht: 'Het is ons opgevallen dat één van uw werknemers cq. chauffeurs, te weten (klager), in betrekkelijk korte tijd een 3-tal schaden heeft veroorzaakt. Daarnaast is hij betrokken geweest bij een vierde schade.

Wij willen u erop wijzen dat in situaties als deze het niet ongebruikelijk is om, indien zich nog een schade voor zou doen, het eigen risico voor cascoschade aanzienlijk te verhogen (van f 1.000,00 naar f 5.000,00 per gebeurtenis). Ook het invoeren van een eigen risico voor schaden aan derden veroorzaakt als genoemde werknemer de auto bestuurt behoort tot de mogelijkheden.

Het spijt ons u dit te moeten meedelen doch vertrouwen erop uw belangen hiermee op de juiste wijze te behartigen.'

Bij de brief was een overzicht van bedoelde vier schades gevoegd.

De klacht

Eind 1998, begin 1999, is klager betrokken geweest bij een viertal schades, waarvan twee schades hem niet kunnen worden aangerekend. Het is onvermijdelijk dat een taxichauffeur wel eens bij een schade betrokken is. Na 5 april 1999 is klager echter niet meer bij een schade betrokken geraakt. Volgens mededeling van de directeur van het taxibedrijf aan collega's van klager vlak voor de escalatie van het hierna vermelde conflict behoorde klager tot de beste chauffeurs.

Sinds januari 2000 heeft klager een conflict met het taxibedrijf omtrent achterstallig loon. Klager heeft uiteindelijk een advocaat ingeschakeld. Het taxibedrijf heeft toen direct

2001/45 Mo.T

een ontslagverzoek tegen klager ingediend en alles in het werk gesteld hem bij de kantonrechter in een kwaad daglicht te stellen. De brief van 11 augustus 2000 van de tussenpersoon is door het taxibedrijf gebruikt bij de ontslagaanvraag en voorgelegd aan de kantonrechter.

Genoemde brief kwam extreem lang na de laatste schademelding. Klager heeft een werkneemster van de tussenpersoon in algemene zin, zonder namen te noemen, gevraagd of een dergelijke gang van zaken gebruikelijk is. Deze antwoordde toen dat de periode tussen de laatste schademelding en de brief veel te lang is, en dat dit uiterst merkwaardig en ongebruikelijk is. Volgens klager is overduidelijk, gelet op de reeds lange relatie tussen het taxibedrijf en de tussenpersoon, dat het taxibedrijf de tussenpersoon heeft verzocht iets nadeligs over klager op papier te zetten.

De tussenpersoon had de brief niet zomaar, zonder zich af te vragen wat het taxibedrijf met deze feitelijk verjaarde informatie van plan was, mogen versturen. Hij had zich behoren te realiseren wat de consequenties zouden zijn voor klager. Klager is mede hierdoor ernstig benadeeld. Het heeft hem op 51-jarige leeftijd volstrekt ten onrechte zijn baan heeft gekost. De tussenpersoon heeft aldus er bewust toe bijgedragen dat het verzoek tot ontslag door de kantonrechter, die concludeerde dat er een verstoorde arbeidsrelatie is, is gehonoreerd. Dat is een tussenpersoon, die tevens gevolmachtigd agent is, onwaardig. Klager wil dat maatregelen tegen hem worden genomen en acht hem aansprakelijk voor zijn ontslag en zijn gezondheidsproblemen.

Het standpunt van de tussenpersoon

Als gevolmachtigd agent van een aantal verzekeraars heeft hij jegens deze verzekeraars de verplichting om de resultaten van zijn verzekeringsportefeuille, in het bijzonder van wagenparken, te volgen, te analyseren en waar nodig bij te sturen door het nemen van maatregelen (premieverhogingen, verhoging eigen risico).

Met name als het gaat om een wagenpark dat uit taxi's bestaat, is het belangrijk het resultaat regelmatig te beschouwen. Het gaat hier immers om een voor verzekeraars minder aantrekkelijk risico. In dit kader gebruikt hij schade-overzichten, die op allerlei punten worden gesorteerd. Een sorteerrubriek is de chauffeur. De tussenpersoon legt een overzicht betreffende het onderhavige taxibedrijf over, waarop de chauffeurs zijn vermeld. Wat opvalt is dat van de 26 schaden waarbij de bestuurder aan de tussenpersoon bekend is, er één is met 4 schaden, er twee zijn met 2 schaden en achttien met 1 schade.

In het door klager beschreven telefoongesprek werd niet aangegeven dat het om een wagenpark ging. In het geval van een particulier die eerst na 1,5 jaar na een schademelding door een verzekeraar of gevolmachtigd agent wordt geconfronteerd met een verzwarende/beperkende maatregel, is een dergelijke periode inderdaad veel te lang en ongebruikelijk te noemen. Bij verzekering van wagenparken, met een vaste vervaldatum, gebeurt het screenen van de resultaten wel vaker wat later. Oorzaak: naijlende schademeldingen waardoor een totaaloverzicht eerder niet mogelijk is alsmede in het onderhavige geval de ingang van de verzekering van het wagenpark op 1 april 1998. Van een langdurige relatie met het taxibedrijf is dus geen sprake.

2001/45 Mo.T

De tussenpersoon betreurt overigens dat zijn beleid en de op grond daarvan aan het taxibedrijf gezonden brief mogelijk een dergelijke zeer vervelende consequentie voor klager hebben gehad.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van de tussenpersoon, zijn klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht.

Het oordeel van de Raad

1. Het gaat hier om een tussenpersoon die tevens gevolmachtigd agent is ten aanzien van de verzekering van het wagenpark van het taxibedrijf. Aangezien deze tussenpersoon in het onderhavige geval niet heeft gehandeld als gevolmachtigd agent is klager ontvankelijk in zijn klacht tegen de tussenpersoon.
2. Het verstrekken door de tussenpersoon van een overzicht van de stand van zaken - zoals het schadeverloop - betreffende deze verzekering aan de verzekeringnemer, zelfs als dat op verzoek van laatstgenoemde zou zijn geschied, is niet strijdig met de goede naam van het verzekeringsbedrijf. Ook de inhoud van de brief van 11 augustus 2000 rechtvaardigt niet de conclusie dat de tussenpersoon deze goede naam heeft geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht dan ook ongegrond.

Aldus is beslist op 2 juli 2001 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter en Mr. R. Cleton, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)